

Súd: Správny súd v Banskej Bystrici
Spisová značka: 3S/41/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0823106413
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Zdráhalová Rúfusová
ECLI: ECLI:SK:SpSBB:2025:0823106413.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Správny súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Zdráhalovej Rúfusovej a členov senátu JUDr. Andrey Soukupovej (sudca spravodajca) a JUDr. Ing. Matúša Škarbalu, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, XXX XX D. D., právne zastúpená: JUDr. Mgr. Lucia Príčová, advokátka so sídlom Na Troskách 12, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, kancelária Banská Bystrica, so sídlom Skuteckého 30, 971 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaBB-/21530/2023-139014/2023 zo dňa 22. novembra 2023, takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie žalovaného Centra právnej pomoci, kancelária Banská Bystrica č. KaBB-/21530/2023-139014/2023 zo dňa 22. novembra 2023 z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.
- II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa žiadosťou zo dňa 13.11.2023 požiadala žalovaného o poskytnutie právnej pomoci vo veci podania ústavnej sťažnosti proti Rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Ssk/162/2022 zo dňa 27.06.2023 (ďalej len „Rozsudok NSS SR“). Uviedla, že ňou podaná kasačná sťažnosť bola zamietnutá a beží jej dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti, preto požiadala o pridelenie advokáta JUDr. Juraja Macíka.
2 3S/41/2023

2. Žalovaný vydal dňa 22.11.2023 rozhodnutie č. KaBB-/21530/2023-139014/2023 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) o nepriznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len „zákon č. 327/2005 Z. z.“).

3. V odôvodnení uviedol, že žalobkyňa nespĺňa zákonnú podmienku, že spor nie je zrejme bezúspešný, čím žalobkyňa podľa žalovaného nespĺnila jednu z troch kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. Pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu žalovaný prihliadol na Rozsudok NSS SR, pričom v odôvodnení napadnutého rozhodnutia z neho odcitoval body 34. a 35.. S poukazom na závery Rozsudku NSS SR a ustanovenia § 122 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov možno podľa žalovaného konštatovať, že dôvod na podanie ústavnej sťažnosti nie je, nakoľko Rozsudkom NSS SR neboli porušené základné práva a slobody žalobkyne. Žalobkyňa podľa žalovaného neuviedla, akým spôsobom boli základné práva a

slobody porušené a z akých dôvodov. Ďalej uviedol, že nie je nevyhnutne potrebné zaujať stanovisko k tomu, či žalobkyňa spĺňa podmienku materiálnej núdze, keďže by tak žalobkyňu zbytočne zaťažoval byrokratickým postupom a zároveň by dochádzalo k nehospodárnemu nakladaniu s finančnými prostriedkami štátu.

Správna žaloba žalobkyne – žalobné body

4. V zákonom stanovenej lehote podala žalobkyňa všeobecnú správnu žalobu, ktorou sa domáhala zrušenia rozhodnutia žalovaného.

5. Namietala, že žalovaný nemôže vedieť, či sa jedná o zrejmu bezúspešnosť sporu, nakoľko zamestnanci žalovaného nemajú vzdelanie na oblasť práva, ktorá je potrebná na zastupovanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“) a nevedia objektívne posúdiť úspešnosť/ neúspešnosť takéhoto sporu. Ďalej namietala, že žalovaný nevyvinul dostatočnú snahu na to, aby vôbec advokáta s takýmto vzdelaním našiel. Žalobkyňa má vedomosť, že v mnohých prípadoch má žalovaný veľa ochotných a kvalitných advokátov, nakoľko žalovaný žalobkyňu zastupuje v paralelne bežiacom súdnom spore proti lekárovi, nemocnici a poisťovni pred okresným, resp. krajským súdom, kedy žalovaný zo zákona každého polroka zisťuje a overuje jej finančnú situáciu. Mala za to, že v danej situácii je veľmi otáznave, či nedošlo k porušeniu Ústavy SR a jej práv, čo podľa žalobkyne môže posúdiť len ÚS SR, pričom bez advokáta sa žalobkyňa nemá ako zastupovať.

6. V závere správnej žaloby poukázala na svoju diagnózu, ktorá bola predmetom sporu a mala za to, že z argumentácie Rozsudku NSS SR vyplýva nepochopenie samotnej diagnózy, jej podstaty, rozsahu a dopadu na život žalobkyne.

Vyjadrenie žalovaného 3 3S/41/2023

7. Žalovaný vo vyjadrení k správnej žalobe žalobkyne uviedol, že kompetenciu posudzovať právnu vec žiadateľov o poskytnutie právnej pomoci žalovanému zveruje priamo zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi, a to konkrétne v § 8. Podľa žalovaného v danom prípade by mala byť žalobkyňa schopná označiť aj dôkazy na preukázanie svojich tvrdení a nie je teda postačujúce, aby žalobkyňa v žiadosti len uviedla, že došlo k zamietnutiu jej kasačnej sťažnosti Najvyšším súdom SR (Najvyšším správnym súdom SR – pozn. správneho súdu), a že jej plynie dvojmesačná lehota na podanie ústavnej sťažnosti a žiada o pridelenie konkrétneho advokáta. Žalovaný pri posudzovaní podmienky vylúčenia zjavnej bezúspešnosti sporu prihliadol najmä na to, že žalobkyňa žiadnym spôsobom neuvádzala, že by predmetným Rozsudkom NSS SR došlo k porušeniu jej základných práv a slobôd, a teda ani nešpecifikovala v čom by malo spočívať ich konkrétne porušenie.

8. Ďalej uviedol, že v predmetnom rozhodnutí žiadnym spôsobom nespochybňuje tú skutočnosť, že žalobkyňa je osobou v materiálnej núdzi, avšak vzhľadom na to, že v danej veci nedošlo k splneniu jednej z troch podmienok, ktorých kumulatívne splnenie zákon vyžaduje pre priznanie nároku na poskytnutie právnej pomoci, ďalšie dve podmienky – minimálnu hodnotu sporu a materiálnu núdzu žalobkyne už neposudzoval, nakoľko by sa jednalo o nadbytočný úkon a porušenie zásady hospodárnosti správneho konania.

Vyjadrenie žalobkyne k vyjadreniu žalovaného (replika žalobkyne)

9. V rámci repliky žalobkyňa uviedla, že splnila všetky zákonom požadované podmienky na poskytnutie právnej pomoci v zmysle príslušných zákonných ustanovení. Považovala za potrebné si uvedomiť tú skutočnosť, že fyzická osoba obracajúca sa na Centrum právnej pomoci, je osoba jednak v materiálnej núdzi, ktorá sa tiež posudzuje, ale aj osoba bez príslušného právnického vzdelania. Nie je teda možné od takejto osoby spravodlivo požadovať, aby pre prípad nielen ústavnej sťažnosti, vedela a bola schopná posúdiť a označiť porušenie základného práva a slobody, prípadne porušenie konkrétneho práva osoby. Poukázala na § 10 zákona č. 327/2005 Z. z., z ktorého vyplýva, že žalovaný mohol zaslať žalobkyňi výzvu na doplnenie údajov v primeranej lehote určenej žalovaným (ktorá nesmie byť kratšia ako desať dní), prípadne doplnenie dokladov týkajúcich sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci.

10. V závere uviedla, že spĺňa v plnom rozsahu nárok na poskytnutie právnej pomoci, keďže okrem iného je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 162,67 Eur, dávky v hmotnej núdzi vo výške 17,00 Eur

mesačne a posudkom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Banská Bystrica je uznaná za neschopnú si plniť povinnosti podľa ustanovenia § 34 ods. 6 a 8 zákona o službách zamestnanosti.

Posúdenie opodstatnenosti žaloby, podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov súdom 4 3S/41/2023

11. Správny súd v Banskej Bystrici, ako súd vecne príslušný podľa § 10 zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a miestne príslušný podľa § 13 ods. 1 SSP, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného, vrátane postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, v rozsahu a z dôvodov správnej žaloby (§ 134 SSP) a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná, preto podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil podľa § 191 ods. 4 SSP na ďalšie konanie.

12. Správny súd nezistil dôvody pre nariadenie pojednávania podľa § 107 ods. 1 SSP, preto rozhodnutie vo veci verejne vyhlásil postupom podľa § 107 ods. 2 v spojení s § 137 ods. 4 SSP dňa 15.01.2025. Oznámenie o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli správneho súdu od 28.10.2024 do 19.01.2025.

13. Podľa § 1 zákona č. 327/2005 Z. z., účelom tohto zákona je vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv, v konaniach o oddĺžení podľa osobitného predpisu, v azylových veciach, v konaní o administratívnom vyhostení, v konaní o zaistení štátneho príslušníka tretej krajiny alebo v konaní o zaistení žiadateľa o udelenie azylu podľa osobitného predpisu, oznamovateľom kriminality alebo inej protispoločenskej činnosti alebo osobe, voči ktorej bola pozastavená účinnosť pracovnoprávneho úkonu podľa osobitného predpisu, a prispieť k predchádzaniu vzniku právnych sporov.

14. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z., fyzická osoba má právo na poskytnutie právnej pomoci bez finančnej účasti, ak

- a) jej príjem nepresahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a nemôže si využívanie právnych služieb zabezpečiť svojím majetkom,
- b) nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu a
- c) hodnota sporu prevyšuje hodnotu minimálnej mzdy okrem sporov, v ktorých nie je možné hodnotu sporu vyčísliť v peniazoch.

15. Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremlčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.

16. Z ustanovenia § 1 zákona č. 327/2005 Z. z. vyplýva jeho účel, a to vytvoriť systém poskytovania právnej pomoci a zabezpečiť jej poskytovanie v rozsahu ustanovenom týmto zákonom fyzickým osobám, ktoré v dôsledku svojej materiálnej núdze nemôžu využívať právne služby na riadne uplatnenie a ochranu svojich práv a prispieť k predchádzaniu právnych sporov. Štát potom sám, resp. v prevažnej miere, znáša náklady za poskytnutie právnej pomoci znevýhodneným osobám. V takom prípade je viac ako vhodné stanoviť podmienky, za ktorých bude takáto forma právnej pomoci fyzickým osobám patriť, a to

5 3S/41/2023

predovšetkým v snahe vylúčiť zneužívanie tejto právnej úpravy. Jednou z takýchto podmienok je skutočnosť, že nejde o zrejmu bezúspešnosť sporu (§ 6 ods. 1 písm. b/ zákona č. 327/2005 Z. z.). Samozrejme, nie je úlohou správneho orgánu prejedikovať výsledok konania vo veciach podľa § 3 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. z vecnej stránky. Za plne opodstatnené však treba považovať oprávnenie správneho orgánu, aby skúmal, či v konkrétnom prípade nejde u žiadateľa o zneužitie práva, alebo napr. či už zo skutkových tvrdení žiadateľa (bez potreby vykonávať dokazovanie) nie je nepochybné, že jeho návrhu nemožno vyhovieť napr. z dôvodu zániku práva uplynutím času alebo ak je v dôkaznej núdzi. Za obdobnú treba považovať i situáciu, ak žiadateľ vyvracia skutočnosti, ktoré už boli záväzne vyriešené

v iných konaniach alebo ak nemôže v súdnom konaní dosiahnuť úspech z procesných dôvodov, napr. z dôvodu včasného nepodania opravného prostriedku, resp. jeho neprípustnosti podľa procesných predpisov.

17. K otázke posudzovania zrejmej bezúspešnosti sporu žalovaným zaujal názor aj ÚS SR vo svojom rozhodnutí sp. zn. II. ÚS 253/2013-24 zo dňa 25.04.2013, v ktorom konštatoval, že „Posudzovanie zrejmej bezúspešnosti sporu zo strany Centra právnej pomoci podľa § 6 ods. 1 písm. b) zákona č. 327/2005 Z. z. je prítom len posúdením splnenia jednej zo zákonných podmienok na poskytnutie právnej pomoci podľa ustanovení toho osobitného právneho predpisu, ide len o formálne preskúmanie odôvodnenosti návrhu žiadateľa o poskytnutie právnej pomoci ako osoby v materiálnej núdzi, čo v žiadnom prípade nie je možné stotožniť s právnym posúdením úspechu alebo neúspechu sťažovateľa v merite veci, čo výlučne patrí do právomoci všeobecného súdu, ktorý vo veci koná. Sťažovateľ mal navyše zachované právo zvoliť si sám právneho zástupcu mimo inštitútu právnej pomoci poskytovanej Centrom právnej pomoci podľa zákona č. 327/2005 Z. z. osobám v materiálnej núdzi.“

18. Záver o zrejmej bezúspešnosti sporu môže byť jedným z dôvodov zamietnutia žiadosti o poskytnutie právnej pomoci. Zákon č. 327/2005 Z. z. v § 8 len príkladmo uvádza, na čo je potrebné prihliadať pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu. Všeobecne možno skonštatovať, že o zrejmu bezúspešnosť sa jedná najmä vtedy, ak už zo skutkových tvrdení žiadateľa je nepochybné, že mu vo veci požadovanej právnej ochrany nemôže byť vyhovené, pričom odôvodnenie záveru posúdenia zrejmej bezúspešnosti sporu vždy vyplýva z konkrétnych okolností prípadu. Záver o bezúspešnosti sporu však musí byť výsledkom „zbežného posúdenia“, nie právnym posúdením na vec vzťahujúcich sa ustanovení zákona vo vzťahu k správnosti postupov súdov (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 10Sžo/349/2015 zo dňa 25.01.2017).

19. V prejednávanom prípade žalovaný postupom podľa citovaných ustanovení § 6 ods. 1 a § 8 zákona č. 327/2005 Z. z. dospel k záveru o neposkytnutí právnej pomoci žalobkyni vzhľadom na to, že dôvod na podanie ústavnej sťažnosti proti Rozsudku NSS SR nie je, nakoľko neboli porušené základné práva a slobody žalobkyne. Správny súd však poukazuje čl. 127 ods. 1 Ústavy SR, v zmysle ktorého jedine ÚS SR rozhoduje o porušení základných práv a slobôd, na základe sťažností fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd
6 3S/41/2023

vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Pokiaľ žalovaný v rámci posúdenia splnenia podmienok žalobkyne na priznanie právnej pomoci právne posudzoval úspech, resp. neúspech samotnej ústavnej sťažnosti proti Rozsudku NSS SR, prekročil tak právomoc zverenú mu ustanovením § 6 ods. 1 a § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., pričom z tohto dôvodu možno jeho rozhodnutie považovať za nezákonné. Skutkové a právne závery vyslovené v Rozsudku NSS SR môžu byť predmetom kontroly len zo strany ÚS SR, a to len vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, III. ÚS 153/07). Uvedené posúdenie však prináleží v zmysle § 122 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ktoré sa zaoberá možnosťou fyzickej osoby podať ústavnú sťažnosť, ak tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené jej základné práva a slobody, ÚS SR, ktorý je v zmysle § 2 ods. 1 tohto zákona (jediným) nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti. V zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 327/2005 Z. z. je právnou pomocou poskytnutou žalovaným poskytované právnych služieb osobe oprávnenej podľa tohto zákona v súvislosti s uplatňovaním jej práv, ktoré zahŕňajú najmä právne poradenstvo, pomoc pri mimosúdnych konaniach, vrátane sprostredkovania riešenia sporov formou mediácie, spisovanie podaní na súdy, zastupovanie v konaní pred súdmi a vykonávanie úkonov s tým súvisiacich a úplné alebo čiastočné uhrádzanie nákladov s tým spojených. V danom prípade žalobkyňa práve na adekvátne zastupovanie pred ÚS SR, príp. aj na spísanie ústavnej žiadosti, žiadala o poskytnutie právnej pomoci a to, aby boli sformulované dôvody porušenia jej základných práv a slobôd Rozsudkom NSS SR, pričom o prípadných porušeníach základných práv a slobôd je oprávnený rozhodnúť len ÚS SR.

20. Pokiaľ žalovaný v napadnutom rozhodnutí uviedol, že žalobkyňa neuviedla, akým spôsobom boli jej základné práva a slobody porušené a z akých dôvodov, mal využiť zákonné oprávnenie v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z. a vyzvať žalobkyňu (ktorá nemá právnické vzdelanie – pozn. správneho súdu), aby v primeranej lehote určenej žalovaným doplnila svoju žiadosť o ďalšie údaje alebo doklady týkajúce sa skutočností rozhodujúcich na posúdenie nároku na poskytnutie právnej pomoci.

21. Podľa rozsudku ÚS SR citovaného v bode 17. tohto rozsudku je žalovaný oprávnený posúdiť odôvodnenosť žiadosti žiadateľa o právnu pomoc aj z hľadiska zrejmej bezúspešnosti, v tejto veci však odôvodnenie žalovaného o nepriznaní právnej pomoci neobstojí, pretože nešlo o taký prípad. V prejednávanej veci žalovaný posúdením bezúspešnosti sporu prekročil formálne posudzovanie žiadosti žalobkyne a v podstate posúdil možnú úspešnosť ústavnej sťažnosti, hoci zároveň sám žalovaný priznal, že mu nebolo zrejmé, za účelom porušenia akých základných práv a slobôd žiadala žalobkyňa právnu pomoc.

7 3S/41/2023

22. Správny súd uvádza, že žalovaný neposudzoval hmotnú núdzu žalobkyne, ako v správnej žalobe, resp. v rámci repliky namietala, nakoľko žalovaný nemal preukázané splnenie jednej z kumulatívnych podmienok na priznanie nároku na právnu pomoc. V prípadoch poskytnutia právnej pomoci žiadateľovi musia byť kumulatívne splnené všetky podmienky, pričom nesplnenie čo i len jednej z nich znamená, že ďalšími podmienkami potrebnými na poskytnutie právnej pomoci (hmotná núdza a hodnota sporu) sa žalovaný nemusí zaoberať. Vzhľadom na uvedené považoval žalobné námietky žalobkyne súvisiace s preukázaním hmotnej núdze žalobkyne v tomto konaní za nedôvodné, čo ale nič nemení na závere, že jedna z podmienok nebola podľa správneho súdu vyhodnotená žalovaným správne.

23. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody správny súd pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia žalovaného podľa § 191 ods. 1 písm. c) SSP a vec mu vrátil podľa § 191 ods. 4 SSP na ďalšie konanie a opätovného rozhodnutie vo veci. V ďalšom konaní sa žalovaný opätovne vysporiada so žiadosťou žalobkyne o poskytnutie nároku na právnu pomoc a zohľadní správnym súdom vyslovený právny názor v zmysle ust. § 191 ods. 6 SSP.

24. Žalobkyňa bola v konaní pred správnym súdom úspešná, preto jej správny súd priznal právo na náhradu dôvodne vynaložených trov konania podľa § 167 ods. 1 SSP. O výške trov konania rozhodne vyšší súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 175 ods. 2 SSP.

25. Tento rozsudok prijal senát správneho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť (§ 438 ods. 1 SSP, § 439 ods. 1 SSP a § 439 ods. 3 SSP a contrario).

O kasačnej sťažnosti rozhoduje kasačný súd – Najvyšší správny súd SR (§ 438 ods. 2 SSP). Kasačnú sťažnosť je potrebné podať na Správnom súde v Banskej Bystrici (§ 444 ods. 1 SSP) v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia oprávnenému subjektu (§ 443 ods. 1 SSP). Kasačná sťažnosť podaná v listinnej podobe musí byť podaná v potrebnom počte vyhotovení (§ 56 ods. 3 SSP).

Podľa § 445 ods. 1, 2 SSP, (1) v kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť

a) označenie napadnutého rozhodnutia,

b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,

c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"),

d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). 8 3S/41/2023

(2) Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Podľa § 449 ods. 1, 2 SSP, (1) sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosti podľa odseku 1 neplatia, ak

- a) má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d),
- c) je žalovaným Centrum právnej pomoci.